

at afgive Erklæring ogsaa i den Retning, hvorvidt Forslaget maatte antages at paalægge Lægerne en uforholdsmæssig Byrde, troet at kunne gaae ind paa den nævnte Bestemmelse i Lovforslaget; men at udstrække den videre, om det end i Virkeligheden ikke vil have nogen reel Betydning, skal jeg fraraade.

Ordføreren: Med Hensyn til den Betænkelse, som den ærede Justitsminister har fundet ved vort Forslag, forsaavidt der derved paalægges de private autoriserede Læger en Byrde, skal jeg bemærke, at den høitærede Justitsminister jo selv har henvist til, hvorledes hele Loven netop gaaer ud paa at paalægge disse Læger Byrder, som de ikke tidligere have haft, og det Byrder, som ikke ere ganske væsentlige, men som der dog ikke har reist sig nogen Stemme imod at paalægge dem, og hvorved heller ikke Sundhedscollegiet, der er Lægernes naturlige Bærg, har fundet nogen Betænkelse. Nu at føie den Ubehagelighed til, som der her er Tale om, og som ganske vist, hvad den høitærede Justitsminister indrømmede, er af den Natur, at Ingen vil undslaae sig derfor, at man kan være temmelig sikker paa, at uden noget som helst Paalæg i denne Henseende vilde Enhver med Fornøielse paatage sig det, som desuden slet ikke har nogen bestemt Udstrækning, noget bestemt Maal, men som Enhver jo kan udføre, saaledes som det conuenerer ham, med større eller mindre Vidtløftighed, det forekommer der mig rigtignok ikke at kunne være den allerminste Betænkelse ved. Det er, for at jeg skal gjentage det, jo heller ikke af den Grund, at vi skulde have meent, at et saadant Paalæg var nødvendigt, at vi have foreslaaet Bestemmelsen, men det er væsentligt for Eighnsmændenes Skyld, for at give dem en Anvisning, som syntes os at kunne være nyttig og hensigtsmæssig i mange Tilfælde.

Madvig: Jeg ønsker dog, siden Sagen er kommen under Dmtale, og Justitsministeren ikke forlanger Ordet, at udtale, at jeg maa slutte mig til Justitsministeren i de Betæneligheder, han har ved Endringsforslaget til

§ 5. Det er en ganske anden Forpligtelse, som her paalægges Lægen, end den, der paalægges ham i en anden Paragraph, og det desuden imod Betaling. Her er Tale om at give en Slags Anvisning, hvorved der kan opstaae Tvivl om, hvor Meget der kan fordres af Lægen. Naar man overlader det til hans Belvilje og Smødefommen, naar Eighnsmanden henvender sig til ham, opstaaer der ingen Tvivl, og der kan ikke retslig gjøres nogen Klage gjældende imod Lægen, men naar det derimod er paalagt ham ved Loven, troer jeg, det er betænkeligt, at Byrden og Paalæget ikke have en bestemt Charakter. Jeg vil derfor stemme imod Forslaget.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag af Sonne, Tobiesen, F. N. Dresing, Fischer, Larsen, Brind-Seidelin, C. Westergaard og N. Poulsen til § 1:

Istedesfor „Frost kunde indtrænge“ i Slutningen af første Stykke sættes: „det ikke er tilstrækkelig beskyttet imod Kulde.“

vedtoges eenstemmig med 51 Stemmer.

2) Endringsforslag af Udvalget til § 5:

Ved Paragraphens Slutning tilføies: „Skulder den udnævnte Eighnsmænd nogen nærmere Oplysning med Hensyn til Benyttelsen af den anførte Betænkning, kan han derom henvende sig til den nærmest boende autoriserede Læge, hvem det paaligger mundtlig at give ham den efter Omstændighederne fornødne Forklaring.“

vedtoges med 28 Stemmer mod 22.

3) Endringsforslag af Samme til § 8:

§ 1ste Stykke, 7de Linie, udgaae Ordene: „naar ikke anden Overenskomst er truffen.“

vedtoges eenstemmig med 50 Stemmer.